

Mirkka Rekola

VEDESSÄ PALAA

Runoja

WSOY

VEDESSÄ PALAA

M I R K K A
R E K O L A

Vedessä
palaa

Runoja

Werner Söderström Osakeyhtiö

Helsinki

Teos on ilmestynyt alun perin 1954.

© Mirkka Rekolan oikeudenomistaja ja WSOY 2024

Werner Söderström Osakeyhtiö

ISBN 978-951-0-51376-7

Painettu EU:ssa

KULKU

TIENVIIHTA

Osoitin teitä:
tuonne, tuonne, tuonne
ja itse seisoin
lähtemättä lainkaan.
Näin sormillani kaiken,
meret, metsät,
— niin eivät silmät
katsoa voi koskaan.
Näin lähteneiden liikkeit,
levon näin
ja teiden loput,
jäljet lähtijäin.
Kateus, piina —
miksi tielle jäin

ja seisoin siinä yksin,
liikkumatta,
kun kaikki sormet
enää viittaamatta
painoivat päänsä
nyrkkiin raskaaseen.

VETEEN

Kierrettynä kivun nuoraan
kivi
painui luotisuoraan.
Kantamana tiedon tiukan
säde
taittui aina hiukan
heijastuen takaisin
aivan liian aikaisin.
Kyllin pitkä
kivun köysi
aina viimein
pohjan löysi.

RANNALLA

Jää ajopuiden alle
pienin parvin
keinuvat levät
ruosteenpunaiset
ja rannat kimaltelee
raakunkuorin.

Ei tiedä kukaan
missä tie on suurin.

Levosta pohjan
kertoo pinta paljon.
Kun väsyt, ei se kerro
mistään muusta.

Näetkö ne kaksi
tulista kalaa.
Silmäsi syttyvät.
Vedessä palaa.

Suomalaisen modernismin klassikko
Mirkka Rekola (1931–2014) aloitti
uransa vain 23-vuotiaana vuonna
1954 runokokoelmalla *Vedessä palaa*.
Taidokkaat mitalliset runot ammentavat
luontokuvista ja mystiikasta, ne ovat
samaan aikaan dramaattisia ja raikkaita.
Runot elävät yhä, ja monia niistä on
sävelletty.

Vedessä palaa on julkaistu tässä
teoksessa alkuperäisessä muodossaan
ensi kertaa ilmestymisensä jälkeen.

www.wsoy.fi

82.2

ISBN 978-951-0-51376-7

KANSI: MARTTI MYKKÄNEN